

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Ved lov nr. 318 af 18. juni 1969 blev gennemført lov om sanering til afløsning af den ældre saneringslov af 5. juni 1959. Der henvises til Folketingstidende 1968-69 sp. 1901, 2317, 7566 og 7787; A. 2113; B. 2203.

Loven trådte i kraft den 1. oktober 1969 og har nu virket i godt et år. De erfaringer, som er indvundet, har gjort det ønskeligt, at loven på enkelte punkter ændres. En tilpasning af saneringsloven til den ved lov nr. 281 af 10. juni 1970 om realkreditinstitutter gennemførte realkreditreform er også ønskelig. Endvidere har man fundet det muligt på et enkelt, men dog væsentligt område at forenkle saneringsproceduren i forhold til den gældende ordning. Da nogle af de således ønskelige ændringer ville medføre et større antal konsekvensrettelser i andre paragraffer, har man foretrukket ved ændringsforslag nr. 6 og nr. 10 helt at omskrive henholdsvis §§ 32-36 og §§ 49-53 i den gældende lov og i forbindelse hermed foreslå en række tydeliggørelser af de gældende bestemmelser.

I administrativ henseende vil lovforslaget medføre visse lettelser såvel i boligministeriet som i kommunerne og i saneringsselskaberne. Dette skyldes navnlig den forenkling af saneringsproceduren, der foreslås i ændringsforslag nr. 6 ved opgivelsen af en foreløbig og endelig finansieringsplan og et foreløbigt og endeligt tilsagn om statsstøtte til gennemførelsen af en saneringsplan til fordel for kun én finansieringsplan og kun ét støttetilsagn. På den anden side vil den ved § 52 i ændringsforslag nr. 10 foreslåede mulighed for statslån til ombygninger m. v., som er påbudt i en saneringsplan, antagelig fremkalde et øget antal ansøgninger om sådant statslån i forhold til de ansøgninger om statsstøtte, der kunne forventes i henhold til de regler i kap. VII i lov om boligbyggeri (lovbekendtgørelse nr. 302 af 17. juni 1970), som ændringsforslaget vil afløse.

I § 52 i boligbyggeriloven er der hjemmel for boligministeren til i hvert finansår at yde lån og tilskud inden for 12 mill. kr. til forbedring af beboelsejendomme og til gårdrydninger. Som følge af manglende ansøgninger om lån eller tilskud har bestemmelsen ikke i mange år været bragt i anvendelse, og der har derfor ikke været bevilget beløb til dette formål på de årlige finanslove. En stigende interesse for bestemmelserne om tilskud til gennemførelse af gårdrydninger har dog medført, at der på

finansloven for 1970/71 er bevilget et beløb på 100.000 kr. til sådanne tilskud. Som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til § 52 i ændringsforslag nr. 10, vil gennemførelsen af de saneringsplaner, hvori der foreskrives ombygning, modernisering eller forbedring af bestående bebyggelse, kunne nødvendiggøre en finansiering af den påbudte ombygning, som den pågældende grundejer ikke kan opnå efter de nye regler om realkreditlån og den for tiden herskende likviditetsstramning. Ved ændringsforslag nr. 8, jfr. § 52 i ændringsforslag nr. 10, foreslås det derfor, at de i boligbyggerilovens § 52 omhandlede 12 mill. kr. overføres til saneringsloven som det årlige beløb, inden for hvilket boligministeren skal kunne give tilsagn om lån til finansiering af ombygninger m. v., som er påbudt i en saneringsplan. Da det må ventes, at der i fremtiden vil fremkomme ansøgninger om sådanne statslån til gennemførelse af foranstaltninger, som det offentlige har forlangt udført på en bestående bebyggelse, vil lovforslaget i finansiel henseende få den konsekvens, at der på de årlige finanslove må bevilges beløb inden for de nævnte 12 mill. kr. Det skal fremhæves, at størstedelen af de udlånte beløb vil blive tilbagebetalt ved omprioriteringen efter fuldførelsen af den pågældende ombygning m. v., jfr. § 52, stk. 6, i ændringsforslag nr. 10, og således har karakter af kortvarige byggelån til markedsrente. Også de endelige lån vil blive ydet til markedsrente og foreslås afviklet over kun 10 år.

De nævnte finansielle konsekvenser af ændringsforslag nr. 8, jfr. § 52 i ændringsforslag nr. 10, vil i nogen grad blive modsvaret af de foreslåede bestemmelser i § 50, stk. 3, jfr. § 51, stk. 2, i ændringsforslag nr. 10. Det foreslås i disse bestemmelser, at det midlertidige statslån til finansiering af saneringsudgifterne skal indfries som hovedregel senest 2 år efter saneringens afslutning (alene bortset fra det endelige, normalt 20-årige lån til kommunen til finansiering af kommunens andel af saneringstabet). Bestemmelserne herom tilsigter en hurtigere indfrielse af det midlertidige statslån til finansiering af udgifterne ved gennemførelsen af en saneringsplan, jfr. nærmere bemærkningerne til § 51 i ændringsforslag nr. 10; det må herved erindres, at dette midlertidige saneringslån normalt er mange gange større end det endelige lån til kommunen, og at størstedelen af de udlånte beløb derfor vil blive tilbagebetalt i løbet af ganske få år.